

Boekverslag De Passievrucht (Karel Glastra van Loon)

A. Administratief

1. De bespreking is gemaakt door
2. De precieze titel van het boek is De passievrucht
3. De naam van de schrijver is Karel Glastra van Loon.
4. De schrijver is afkomstig uit Nederland
5. Het boek is voor het eerst gepubliceerd in 1999. Ik heb de zestiende druk gelezen.
6. Het boek is uitgegeven door uitgeverij L.J. Veen Amsterdam/Antwerpen
7. Het boek telt 237 bladzijden.
8. De inleverdatum is in week 41, 13 oktober en ik lever het in bij mevrouw van Vegchel.
9. Ik heb het internet geraadpleegd en wel de volgende pagina's.
  - www.internetcollege.nl
  - www.scholieren.com
  - www.digischool.nl

B. Samenvatting

Armin Minderhout en zijn vriendin Ellen willen heel graag een kind, maar als ze bij de dokter komen blijkt dat Armin onvruchtbaar is. Zijn 13-jarige zoon Bo, kan dus niet van hem zijn. Zijn verleden valt in zekere zin in duigen. Zoals zijn overtuiging Bo verwekt te hebben in een gele Renault, in een Amsterdams bos. Hij vraagt Ellen of ze nog wel met hem verder wil, nu hij haar geen kind kan schenken. Armin wil weten wie de biologische vader van Bo is, en wie bij zijn vroegere vriendin Monica Paradies een kind heeft verwekt. Monica is al tien jaar dood en was de hartsvriendin van Ellen. Hij vraagt Ellen nadrukkelijk of zij geen vermoeden heeft wie het geweest kon zijn, maar zij ontkent. Allerlei herinneringen over Monica komen boven in de zoektocht naar Bo's echte vader, 'de dader' genoemd door Armin.

Armin vertelt zijn vriend Dees over zijn onvruchtbaarheid en zijn zoektocht. Dees is vastbesloten de evolutietheorie van Darwin omver te werpen aan Armin laat hij altijd zijn kritiek op dit plan horen.

De twee mannen die Armin als mogelijke dader aanziet zijn Robbert (Monica's ex-vriend) en rokkenjager Niko, iemand die bij Monica in het reisbureau De Kleine Wereld werkte.

Hij gaat als eerst op bezoek bij de nog in zijn studententijd hangende, vervelende Robbert, maar dat blijkt de vader niet te zijn. Hij houdt wel een stoer verhaal op, hetgeen echter niet van toepassing is op een mogelijk vaderschap.

Armin bedenkt plotseling dat de dokter, die Monica bij haar dood had begeleid, ook wel eens de vader van Bo zou kunnen zijn. Hij vraagt het hem, maar deze weet Armin ervan te overtuigen, niets intiems met Monica gehad te hebben.

Dan blijft Niko Neerinckx, die vroeger menig vrouwenhart heeft gebroken (zo ook dat van Ellen) nog over. Onder de naam Erik Aldenbas klopt Armin bij het huis van Niko aan Niko's vrouw Anke doet de deur open. Hij komt bij dit huis aan met valse voorwendselen hij vertelt Anke dat zij nu in zijn vroegere ouderlijk huis wonen en dat er ergens op zolder nog een brief moet liggen. Hier in niks van waar, maar Armin wordt wel vriendelijk door Anke binnengelaten. Hij komt er achter dat hun oudste ook Bo heet, en in het fotoboek zit een foto van Monica. Armin weet nu bijna zeker dat Niko de dader is. Hij bezoekt Anke nog eens, om

Boekverslag De Passievrucht (Karel Glastra van Loon)

© havovwo.nl

---

zogenaamd op zoek te gaan naar die brief, en ze flirten min of meer. Armin overweegt met haar het bed in te duiken, om Niko terug te pakken.

Ellen zegt dat Armin op moet houden over Niko als mogelijke vader, zij is vroeger verliefd op hem geweest en zegt dat ze het heus wel gemerkt zou hebben als er iets was tussen die twee. Ze krijgen er ruzie over en Armin loopt weg.

Op een gegeven moment sterft de vader van Armin. Ellen gaat mee naar de crematie. Na de crematie besluit Armin om er is een weekendje tussen uit te gaan, zo gaat Armin met Bo naar Ameland. Bo heeft sjans, onder toezien van zijn vader, met een meisje uit een groepje jongeren, dat langs de weg stond. Als Armin en Bo iets gaan drinken in een cafeetje, is dat groepje jongeren er ook. Bo verdwijnt met dat groepje en Armin spreekt met een eilandbewoner en nuttigt een grote hoeveelheid alcohol. Als Armin terugkeert naar hun huisje is Bo daar nog niet. De volgende ochtend ligt Bo in bed met dat meisje. Hij slaapt voor het eerst in tien jaar weer met gesloten ogen, hetgeen hij sinds zijn derde jaar, in de tijd dat zijn moeder overleed en hij een nachtmerrie had gehad, niet meer had gedaan. Armin heeft een enorme kater en probeert dat te verhelpen met drank. Nadat het meisje en Bo zijn opgestaan gaat Armin in hun bed liggen. Hij heeft daar overgegeven wanneer Bo boos de kamer in komt en zijn vader uitscheldt. Armin roept dat hij toch zijn vader niet is, maar dat een smeerlap uit Haarlem Bo's vader is (nog steeds in de veronderstelling dat Niko 'de dader' is) hierom begint Bo hem te slaan.

Een tijd lang spreekt Bo niet tegen Armin. Bij het opruimen van Armins vaders huis vindt Armin een briefje van Monica, waarop staat: "Ik ben zwanger, M." Hierdoor valt alles op zijn plaats. Het blijkt dat Armins vader Monica heeft zwanger gemaakt. Armin heeft lang erover na zitten denken hoe dit dan gebeurt zou moeten zijn. En komt er achter dat dit moet zijn geweest toen Armin en Monica een nieuwe huis hadden en de vader van Armin kwam helpen met opknappen. Bo heeft inmiddels via Ellen een brief van Monica ontvangen, waarin het gegeven over zijn ware vader staat vermeld. Ellen blijkt het dus toch al die tijd te hebben geweten.

Armin wil alle details weten, maar wordt er ellendig van. Gelukkig ondervindt hij veel steun aan Ellen.

Het is een moeilijke periode voor Bo. Tot Bo op een gegeven moment voorstelt om de as van hun gezamenlijke vader over het graf van Monica uit te strooien, en op die manier zand over de zaak te gooien.

Boekverslag De Passievrucht (Karel Glastra van Loon)

C. Analyse

1. De titel van het boek is de passievrucht, een ondertitel is niet aanwezig. De passievrucht wordt gebruikt in de betekenis van een baby die wordt geboren uit passie. Bo is in dit boek de passievrucht. Voor Armin is het moeilijk te aanvaarden dat Monica met zijn vader seks met passie heeft gehad, maar dit is wel zo geweest.
2. Het boek is geschreven in proza, dit omdat de andere twee mogelijkheden afvallen, er komt geen dichtvorm in voor en ook geen drama (toneel). Het boek is verhalend geschreven dus behorend tot proza. Het boek is een roman, want qua lengte is het erg lang. Er komen ook veel personen in voor. Het verhaal wordt ook opgebouwd, en je zit niet meteen midden in een actie. Dit zijn allemaal kenmerken van een roman.
3. De hoofdpersoon in dit boek is Armin Minderhout, hij is ook het enige karakter. Je leert van hem meerdere karaktertrekken kennen, bijvoorbeeld dat hij wantrouwend is, hij wil alles weer rechtzetten en hij wil altijd de waarheid weten.

De bijpersonen zijn Bo (de zoon van Armin), Monica (zijn overleden vrouw), Ellen (zijn vriendin) en in meerdere mate de ouders van Armin. Deze bijpersonen zijn ook allemaal types, je leert ze niet echt kennen maar ziet maar 1 karaktertrek van ze.

4. - Het verhaal speelt kan zich afspelen nu, maar ook vroeger, maar omdat er vrij nieuwe dingen in voorkomen zoals de Amsterdam Arena, speelt het verhaal zich voor een deel af een paar jaar geleden. Voor een deel, het eind dus een paar jaar geleden en dat teruglopen tot 15 jaar vanaf dat punt.
  - De tijd die tussen het begin en het eind vanaf het boek verloopt is ongeveer 15 jaar. Dit is vanaf het begin van de relatie van Armin & Monica tot de ontdekking over de echte vader van Bo.
  - Het boek is niet chronologisch verteld. Dit komt omdat Armin herinneringen ophaalt aan de tijd dat hij een relatie met Monica had. Je leest mee met de gedachte van Armin zodat je vanzelf mee gaat in het verleden.
  - Er zijn wel flashbacks zoals bij het vorige puntje al vermeld is. De flashbacks vinden plaats als Armin terugdenkt aan iets, dit is vaak de tijd dat Monica nog leefde, de functie hiervan is om wat meer duidelijkheid te geven.
5. - Je beleeft het verhaal door de ogen van Armin
  - Er is de ik - vertelsituatie gebruikt.

Boekverslag De Passievrucht (Karel Glastra van Loon)

6. - Het verhaal speelt zich af in Nederland en vaak in Amsterdam, dit omdat Armin samen met Ellen en Bo hier woont. Ook woonde hij hier toen Monica nog leefde. Deze ruimte is verder niet echt van belang.
  - De ruimtes spelen in het algemeen niet zo'n belangrijke rol. Een aantal ruimtes hebben misschien dan nog wel een beetje betekenis: namelijk het kleine huisje waar Monica en Armin woonden toen Bo er net was. Misschien het kleine autootje waarvan ze dachten dat ze Bo hadden verwekt. Een belangrijke plaats is ook Ameland, hier gingen Bo en Armin heen om tot rust te komen. Ook een beetje belangrijk is het huis van de overleden vader van Armin, want hierin vindt hij een briefje waardoor hij er achter komt dat zijn vader ook de vader van Bo is.
7. - Het boek heeft 45 hoofdstukken, de hoofdstukken zijn genummerd, maar de nummers zijn geschreven, dus: een, twee, drie.....vijfenveertig. Het boek heeft geen proloog en ook geen epiloog.
  - Het boek heeft een gesloten einde, het probleem/onderwerp waar het hele boek over gaat is hier afgesloten. Het hele boek gaat namelijk over het zoeken naar de 'dader'. Dat is degene die Monica zwanger heeft gemaakt. Aan het einde van het boek is die 'dader' gevonden en is het dus ten einde want iedereen heeft er wel rust mee. Daarom heeft het boek een gesloten einde.
8. - Het centrale thema in dit boek is: Twijfel over en aan het vaderschap.
  - Er komen nog wel andere thema's aan bod, maar deze hebben een vele kleinere rol als het bovengenoemde thema. Een ander thema is bijvoorbeeld wantrouwen: Armin wantrouwt eigenlijk mensen waar Monica vroeger mee om is gegaan. Hij doet dit omdat zij allemaal haar zwanger gemaakt kunnen hebben. Een ander thema is bijvoorbeeld trouw zijn, Monica is niet trouw geweest aan Armin, omdat zij een kind van een ander heeft. En Ellen is trouw aan de belofte die zij aan Monica heeft gedaan, zij heeft namelijk belooft om niks te zeggen over wat Monica heeft gedaan. Zij heeft zich ook aan deze belofte gehouden, want pas nadat Armin er zelf achter is gekomen heeft zij verteld dat zij dit allang wist.

Boekverslag De Passievrucht (Karel Glastra van Loon)

9. Ik citeer een stukje van bladzijde 177

“We drinken onze koffie, Die Bo heeft gezet met het lelijke wit-met-grijze koffiezetapparaat dat op het al even lelijke kunststof aanrecht staat, uit Oud-Hollandse kopjes met Oud-Hollandse voorstellingen van kerktorens en ophaalbruggetjes, en we eten er spritsen bij die ik had meegenomen voor onderweg, maar waar we in de voorjaarszon op het kalme water van de Waddenzee niet aan toe waren gekomen, druk als we waren met het observeren van de luchtacrobatiek van de meeuwen.

‘Wat gaan we het eerst doen,’ vraag ik aan Bo als we onze koffie op hebben, ‘het strand op of naar het wad?’

‘Is het laag water?’ wil hij op zijn beurt weten.

Goede vraag. Ook daarom houd ik van de eilanden: op de eilanden is de natuur nog belangrijk. Of het eb is of vloed. Of de wind het water tegen de dijk doet beuken of juist tegen de duinen. Of de maan het mogelijk maakt om ’s nachts naar uilen te gaan zoeken. Of de kieviten al broeden. Of de rotganzen al terug zijn of juist zijn vertrokken naar hun broedplaats in het westen van Siberië.”

Dit stukje is kenmerkend voor de stijl en het taalgebruik in het boek. Er komen zowel lange als korte zinnen aan bod. Ook dialoog en gewoon objectieve beschrijvingen. Het taalgebruik is vrij normaal geen moeilijke woorden en geen rare combinaties. Gewoon heel normaal taalgebruik.

D. Informatie over de schrijver

Karel Glastra van Loon is in 1962 geboren. Hij is nu dus 37 of 38 jaar. Hij is behalve schrijver ook een freelance journalist en een televisiemaker. Zijn eerste boek ‘Vannacht is de wereld gek geworden’ kwam uit in 1997 en is een verhalenbundel. Dit boek is genomineerd voor de ECI-prijs voor schrijvers van nu. Hij kreeg voor een van zijn verhalen ook de ‘Rabobank Lenteprijs voor Literatuur 1998.’

Meer informatie heb ik over hem niet kunnen vinden. Dit komt waarschijnlijk omdat het een nieuwe schrijver is. Ik kan dus ook niet aangeven of er overeenkomsten zijn of niet. Het kan zo zijn dat Karel Glastra- van Loon zelf ook onvruchtbaar is of dat ook zijn eerste vrouw is gestorven.

E. Mening

De passievrucht van Karel Glastra- van Loon werd erg aangeraden door Mevrouw van Vegchel. Vorig jaar heeft zij hier veel over verteld, daarom heb ik in de vakantie maar besloten om het boek te gaan kopen. En hier heb ik absoluut geen spijt van, het is een mooi boek. Het heeft een goed verhaal en je verwacht absoluut niet wat er komt. Ook in de media kreeg dit boek lovende adviezen, in de toch wel kritieke recensie wereld. Ook heeft het boek vrij snel na uitkomen al een prijs gewonnen, hier blijkt dus uit dat het wel een goed boek moet zijn. En dat voor een debuutroman van een schrijver, dat is toch wel heel knap. Mevrouw van Vegchel blijft loven over dit boek en dat is ook goed want het is een mooi boek en het is zeer de moeite waard om het te gaan lezen.

Boekverslag De Passievrucht (Karel Glastra van Loon)

© havovwo.nl

Het onderwerp wat in het boek naar voren komt is een onderwerp waar je helemaal niet zo vaak over hoort, maar wat natuurlijk wel vaker voorkomt. Er zijn meer mensen die onvruchtbaar blijken, vaak hebben zij dan geen kind, maar toch. Het onderwerp vind ik wel goed gekozen, want over zo'n onderwerp zijn er nog niet echt veel boeken. Het is weer is wat anders.

Het onderwerp spreekt mijzelf niet zo erg aan, ik zit nog niet in de periode van kinderen krijgen en de kans dat je onvruchtbaar bent. Zodoende heb ik niet echt een band met het onderwerp, maar je gaat na het lezen van het boek wel over onvruchtbaarheid nadenken. En over wat ik zelf zou doen als ik hoorde dat iemand een kind heeft en blijkt onvruchtbaar te zijn. Bij vrouwen kan dit natuurlijk niet voorkomen omdat zij het kind dragen. Maar toch heb ik nagedacht over onvruchtbaarheid, wat ik zou doen als ik dat blijf te zijn. Of je dan kiest voor geen kinderen of adoptie of iets dergelijks.

De gebeurtenissen die in het boek voorkwamen vond ik wel erg goed. Ze kwamen onverwachts en in werkelijkheid zou het best voor kunnen komen. Wat ik een leuke gebeurtenis vond was dat Armin naar het huis van Niko Neerinckx, een collega van Monica, waarvan Armin denkt dat Bo van kan zijn, gaat er daar met een smoes naar binnen komt, namelijk dat hij een brief wil zoeken die ergens op de zolder moet liggen. Zoiets zou in de werkelijkheid ook voor kunnen komen, misschien dat je dan niet naar binnen gaat voor dezelfde reden maar met een smoes. Wat ik wel raar vind is dat Niko's vrouw hem zomaar binnen laat, ik denk dat de meeste mensen toch anders reageren. Zij zouden denk ik zelf gaan kijken maar niet zomaar iemand binnen laten, je zou namelijk kunnen denken aan een dief of zoiets.

De personen vond ik goed geschetst, al kreeg ik alleen een duidelijk beeld van Armin. Van hem ben ik echt meer te weten gekomen. Dat vind ik wel heel goed, je gaat ook een beetje denken als die persoon tijdens het lezen van het boek. Dit vind ik heel mooi gedaan, zo leef je namelijk echt mee en zit je helemaal in het boek.

Dit boek heeft voor mij vrijwel alleen maar pluspunten, een nieuw pluspunt is het taalgebruik. Dat is zo normaal en alledaags dat je het boek vrij snel door wilt lezen. Je hoeft niet moeilijke dingen terug te lezen. Het boek is daarom om ook geschikt voor heel veel mensen. En ook voor jongeren van mijn leeftijd. Ik zou het boek dus ook zeker aanraden. Want iedereen kan het begrijpen en snapt het boek wel.

De opbouw in dit boek vind ik erg goed. Je verwacht hele andere dingen dan dat er eigenlijk gebeuren. Je denkt eindelijk te weten wie Monica heeft zwanger gemaakt en steeds als je dat denkt valt er iets anders voor. Zo verwacht je absoluut niet dat de vader van Armin ook de vader van Bo is, terwijl dit toch zo blijkt te zijn. En je verwacht niet dat Ellen wel wist wie de vader van Bo was, want zij doet heel goed alsof ze dit niet weet maar ze weet het dus wel. Door die onverwachte gebeurtenissen blijf je wel bij het boek geboeid.

Nou je ziet dat ik net als veel andere mensen lovend over dit boek ben. Het is een goed boek, dat voor vrijwel iedereen geschikt is om te lezen. Ik raad iedereen dan ook aan die nog is een leuk boek wil lezen, dit boek een keer te lenen. Al zal dat moeilijk gaan omdat iedereen dat wil.